

Straffebestemmelser betydeligt skjærpede og derhos tilføjet en Bestemmelse om, at den, der ved at forse sig imod Loven, selv foranlediger Udbrud af smitsom Sygdom i sin Besætning, skal have tabt det Krav paa Erstatning af det Offenlige, der ellers vilde have tilkommet ham.

ad § 15.

At Cieren selv maa bære de med de syge eller mistænkte Dyr's Røgt, Afsondring, Rensning m. v. forbundne Udgifter, turde være en Selvfølge. Naar der derimod for at forhindre Smittens videre Udbredelse eller for at undertrykke forhaandenværende Smittstof maatte blive Spørgsmaal om Tilintetgjørelse af betydeligere Værdier eller om Udførelse af saadanne nye Arbejder, som i Slutningen af Paragrafens første Stykke ommeldes, vilde det formentlig være for haardt, om Cieren udelukkende skulde bære Følgerne af saadanne videregaaende Foranstaltninger, der ikke alene vilde paaføre ham øieblikkeligt Tab, men ogsaa i mange Tilfælde paa Grund af den derved foranledigede Forstyrrelse af den hele Bedrift kunne blive faretruende for hans økonomiske Eksistens. Man har derfor foreslaaet de med saadanne Foranstaltninger forbundne direkte Tab erstattede af det Offenlige efter Reglerne i § 8.

§ Erkjendelse af, at den Betaling, der for 30 Aar siden blev fastsat for de af Dyr-læger i det Offenliges Tjeneste udførte Forretninger, ikke efter de nuværende Forhold kan anses for et passende Bedrag, har man

foreslaaet Betalingen forhøjet til de i Forslaget anførte Beløb, hvorhos man i Uighed med, hvad der er slet i Loven om Mark og Veifred af 25de Marts 1872 § 13, udtrykkelig har udtalt, at Diacterne, der ere beregnede efter halve Dage, ogsaa skulde erlægges med det fulde Beløb af 4 Kr., selv om Forretningen maatte have medtaget mindre end en halv Dag.

Ligeledes har man foreslaaet den Betaling, der særskilt ydes Dyr-læger for Obduktioner, forhøjet til 4 Kr. for et mindre og 6 Kr. for et større Dyr. (I Sverig er der tilslagt Dyr-lægen 7 Kr. for Ablningen af ethvert dødt Dyr). Naar det, for at begrænse Udgifterne for det Offenlige i Loven af 1857 § 13 er bestemt, at Dyr-lægen i intet Tilfælde kan oppebære over 20 Kr. for alle de Obduktioner, han udfører paa en Dag, er herved at bemærke, at der ved et saadant uden Hensyn til Mængden af det ydede Arbejde fastsat Betalingsmaximum er stabt et principielt Modsætningsforhold mellem det Offenliges og Dyr-lægens Interesser, der vel tør forudsættes at ville blive uden videre praktisk Betydning, men som dog altid maa anses for uheldigt, samt at det, da Obduktionen af et større Antal Kreaturer paa een Gang er et baade anstrengende og ubehageligt og ei heller altid usfarligt Arbejde, synes billigt og rimeligt, at Dyr-lægens Betaling stilles i Forhold til Antallet af de af ham udførte Forretninger af denne Art. Ved den Maade, hvorpaa Forholdet i Paragrafen er foreslaaet ordnet, antages derimod alle berettigede Hensyn at være fyldestgjorte.